

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 47.

Udgivet 2den December.

1898.

Lov

28 Novbr.

om Umyndiggjørelse.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de November dette Aar saalydende:

§ 1. Myndige saavel som mindreaarige Personer kan sættes under Bærgemaal (umyndiggjøres):

- 1) naar de paa Grund af Vandsygdom eller Sindssygdom eller, fordi de er forfaldne til Drukkenstap eller ødelæggende Brug af Morfin eller andre Beruselses- eller Bedøvelsesmidler, mangler Evnen til at drage Omsorg for sig eller sit Gods, eller
- 2) naar de paa Grund af Blindhed, manglende Taleevne eller anden legemlig Mangel eller Skrøbelighed mangler Evnen til at drage Omsorg for sig eller sit Gods, og de derhos selv samtykker i Bærgemaal, eller dette maa ansees nødvendigt for at beskytte dem mod paavisselig Fare for egenlystige Efterstræbelser fra andres Side, eller
- 3) naar de ved Drif, Spil eller Udsvævelser eller iøvrigt ved aabenbart uvittig Udfærd forøder eller spilder sit Gods, saa at Trang opstaar for dem eller deres Familie eller maa forudsees at ville indtræde, om de ei sættes under Bærgemaal, eller
- 4) naar de for sig, Egtfælle eller Børn under 15 Aar nyder Understøttelse af Fattigvæsenet og dettes almindelige Tilsyn maa ansees utilstrækkeligt til at hindre yderligere Forarmelse eller sikre Fattigvæsenets Rettigheder.

Ogsaa for Personer, der endnu ikke har naaet Mindreaarighedsalderen, men dog har fyldt sit 17de Aar, kan Umyndig-

28 Novbr. gjørelse beslattes, naar de ovenfor under Nr. 1, 2 eller 3 omhandlede Betingelser foreligger og det efter Omstændighederne findes nødvendigt, at Bærgemaalet uafbrudt vedbliver.

§ 2. Hvorvidt nogen i Henhold til foregaaende Paragraf skal sættes under Bærgemaal, eller hvorvidt saadant Bærgemaal atter skal ophæves, afgjøres af Bærgemaalsretten.

Denne skal bestaa af den almindelige Underdommer i borgerlige Sager — eller, hvor der i Underretten er flere Dommere, af en af disse — som Formand samt de to almindelige Forligelseskommissærer eller, hvor disse ved Forsald eller Ugildhed er forhindrede fra at gøre Tjeneste, deres Baramænd.

Den Kommissær eller Baramand, som ikke tidligere har aflagt den for Retsvidner, Skjøn- og Meddomsmænd forefrevne Ed, skal aflægge saadan den første Gang, han har Sæde i Retten. For Reiser, Kommissærerne eller deres Baramænd foretager som Medlemmer af Retten, nyder de Skyldgodtgjørelse samt Kostgodtgjørelse efter 3dje Klasse, — Lov af 10de Juli 1894 Nr. 2 § 17.

Bærgemaalsrettens Formand er tillige dens Skriver.

§ 3. Begjæring om Umyndiggjørelse kan fremsættes saavel af Vedkommende selv som af hans Egtfælle, Slegtninger i op- eller nedstigende Linje, Søskende eller ligesaa nær Besvogrede samt, om han er umyndig eller mindreaarig, henholdsvis af hans Bærg eller Kurator.

I det Tilfælde, som omhandles i § 1 under Nr. 4, kan dog Begjæring alene fremsættes af vedkommende Fattigkommission. I alle andre Tilfælde kan Begjæring om Umyndiggjørelse ogsaa fremsættes af Øvrigheden.

I alle Tilfælde, hvor nogen som sindsyg er indlagt paa Sindspsygeasyl, uden at Bærgemaal vides at være anordnet, skal det paaligge Asyls Bestyrer derom at give Underretning til Øvrigheden paa hans Hjemsted, forat denne i fornødent Fald kan træffe Foranstaltning til Anordning af Bærgemaal.

§ 4. Begjæringen skal angive de Grunde og Beviser, hvortil den støttes, og indgives til Bærgemaalsretten paa det Sted, hvor den, der begjæres umyndiggjort, har sit Børnething. Er den, som begjæres umyndiggjort, fraslyttet Riget, uden at han dog har tabt sin norske Statsborgerret, kan Begjæringen indgives til Bærgemaalsretten paa det Sted, hvor han her sidst havde Bopæl.

§ 5. Udgaar Begjæringen om Umyndiggjørelse fra Vedkommende selv, kan den uden videre tages tilfølge af Retten, hvor denne ikke af særlige Grunde finder nærmere Undersøgelse fornøden. Det samme gjælder, hvor Vedkommende er anbragt i Sindspsygeasyl og Bevidnelse foreligger fra Asyls Bestyrer om, at han paa Grund af Sinds sygdom mangler Evnen til at drage Omsorg for sig selv eller sit Gods.

Kan de Omstændigheder, hvortil en Begjæring om Umyndig- 28 Novbr. gjørelse stottes, efter Loven ikke give Grund til Anordning af Bærgemaal, eller er der til Støtte for samme ikke paaberaabt Beviser, der kan gjøre det antageligt, at saadan Grund foreligger, kan Retten strax afflaa Begjæringen. Det samme gjælder, hvor denne tidligere har været forkastet, og den nye Begjæring ingen nye Oplysninger af Betydning indeholder.

Hvor Omstændighederne giver Grund dertil, kan Retten kræve Sikkerhed stillet for de Omkostninger, som efter § 25 kan blive at paalægge den, der har indgivet Begjæringen, og hvis saadan ikke stilles, afflaa samme.

§ De i denne Paragraf omhandlede Tilfælde kan Afgjørelsen paa Rettens Begne træffes af Formanden, der dog ufortøvet skal indhente de øvrige Retsmedlemmers Godkjendelse af den fattede Beslutning.

§ 6. Forsaavidt Begjæringen ikke i Genhold til den foregaaende Paragraf afgjøres uden Forhandling, har Retten paa Embeds Begne at undersøge Sagen og optage de fornødne Beviser. Politiet er paa Forlangende pligtigt til at bistaa ved Undersøgelsen.

De til Sagens Oplysning fornødne forberedende Skridt, saasom Udfærdigelse af Indtædelser og Meddelelser eller Opnævnelse af Sagkyndige, foretages af Formanden, naar Retten ikke er samlet.

Udkræves Vidneforsel eller andre Rettergangsskridt udenfor Bærgemaalsrettens eget Omraade, har den derom at rette Begjæring til Stedets Underret, der uden Ophold har at efterkomme Begjæringen.

§ 7. Paa Grund af Sindssygdom eller Mandssvaghed bør Umyndiggjørelse ikke beslattes, forinden sagkyndig Udtalelse om Bedkommendes Tilstand er erhvervet. Ogsaa ellers bør en eller flere Sagkyndiges Udtalelse erhverves, naar de foreliggende Oplysninger giver Grund dertil. Efterlader de Sagkyndiges Udtalelser Tvivl, om Bedkommende er sindssyg, kan Retten beslutte, at han skal indlægges i et Sindssygeasyl til nærmere Jagttagelse og Undersøgelse. Erklæres herimod Kjøremaal inden tre Dage, efterat Beslutningen er meddelt Bedkommende, har det opsættende Virkning.

§ 8. Den, hvis Umyndiggjørelse er begjæret, bliver at indkalde til Afhørelse, medmindre saadan efter de om hans Tilstand foreliggende Oplysninger maa antages unyttig eller besværges at ville have en skadelig Indflydelse paa ham. Hvor ikke sidstnævnte Grund gjør det utilraadeligt, skal han før Afhørelsen gjøres bekendt med Begjæringen og de Oplysninger, som foreligger. Til at overvære Afhørelsen kan Retten, hvor den finder Grund dertil, tilkalde en eller flere Sagkyndige. Opholder Bedkommende sig udenfor Retskredsen, kan Afhørelsen efter Rettens Begjæring foretages ved

28 Novbr. Underretten paa det Sted, hvor han opholder sig. Udebliver han uden lobligt Forfald, kan Retten, hvor den finder hans Afhørelse nødvendig til Sagens Oplysning, lade ham afhente ved Politiet enten til samme eller et senere Retsmøde. Opholder han sig udenfor Riget, kan Afhørelse undlades og i Stedet en Gjenpart af Begjæringen med Bilag tilstilles ham i anbefalet Brev med Opfordring til inden en af Retten fastsat Frist at meddele, hvad han maatte have at erindre mod samme, samt at opgive nogen her i Riget bosat Person, til hvem Underretning paa hans Vegne kan gives.

Er den, hvis Ummyndiggjørelse er begjæret, endnu mindreaarig eller umyndig, bliver den her omhandlede Meddelelse ogsaa at tilstille hans Kurator eller Børge, hvor denne ikke selv har fremsat Begjæringen.

§ 9. Retsmøderne er offentlige, medmindre Retten anderledes bestemmer af Hensyn til Oplysningernes Beskaffenhed eller den Skade, som ved Offentligheden kan forvoldes for den, hvis Umyndiggjørelse er begjæret. Begjærer denne, at Offentligheden skal udelukkes, bør saa altid ske.

Med Hensyn til Rettergangspolitiet finder Bestemmelserne i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 §§ 119 og 120 tilsvarende Anvendelse.

§ 10. Om Retsmøderne skal foruden den, der er begjæret umyndiggjort, og i Tilfælde hans Børge eller Kurator tillige den, der har fremsat Begjæringen eller senere har sluttet sig til samme, saavidt muligt gives betimelig Meddelelse.

I intet Tilfælde behøver noget Retsmøde at udsættes, fordi nogen af dem ikke har kunnet møde.

§ 11. De i foregaaende Paragraf omhandlede Personer har Ret til at være tilstede i Retsmøderne og fremføre, hvad de finder at burde udtale eller andrage om til Sagens Oplysning. De kan herved lade sig repræsentere eller bistaa af en Sagfører eller anden af Retten godtagen Fuldmægtig.

Foranstaaende Bestemmelser er dog ikke til Ginder for, at nogen af de omhandlede Personer af Retten helt eller delvis nægtes Udgang til at være tilstede, saafremt Retten finder det nødvendigt for at opnaa en uforbeholden Forklaring eller Nærværelsen betrykkes at ville have en skadelig Indflydelse paa den, hvis Umyndiggjørelse er begjæret.

§ 12. Den, der har fremsat Begjæringen om Umyndiggjørelse eller senere sluttet sig til samme, er ikke fritaget for eller udelukket fra at føres som Vidne. Vidner, der bor udenfor Retsfredsen, er pligtige til at møde, naar der fra deres Bopæl eller Opholdssted ikke er over 20 km. til Retsstedet. Varsel til Vidnerne gives som i Gjæsteretsager. Hvor Omkostninger derved kan spares eller Tid vindes uden væsentlig Forøgelse af Udgifterne, kan

Rettens Formand tilstaa et Vidne Godtgjørelse for at møde i Til- 28 Novbr.
fælde, hvor det ikke er pligtigt dertil. Iøvrigt gjælder med Hensyn
til Vidner samme Regler som i borgerlige Retsfager.

Med Hensyn til Sagkyndige finder de Regler, der er be-
stemte i Lov om Rettergangsmåden i Straffesager af 1ste Juli
1887 §§ 190, 192, 193 og 195—199 samt § 485, jfr. Lov af
10de Juli 1894 Nr. 2, tilsvarende Anvendelse.

§ 13. Kan der ikke uden oien synlig Skade eller Fare for
Bedkommendes Velfærd udsættes med at fatte Beslutning om Umyn-
diggjørelse, indtil Undersøgelsen er tilendebragt, kan Retten eller,
om ei heller dennes Beslutning kan oppebies, Formanden foreløbig
beslutte Anordning af Bærgemaal. Denne Beslutning, der ei kan
paaantes eller paaføres, forbliver gjældende, indtil Sagen af Ret-
ten endelig er afgjort, hvilket bør ske snarest muligt. Hvor saa-
dant foreløbigt Bærgemaal er anordnet, skal de i §§ 10 og 11
omhandlede Partsrettigheder ogsaa tilkomme den bestiftede Bærg.

§ 14. Bærgemaalsrettens Afgjørelse skal være ledtaget af
Grunde.

Besluttet Bærgemaal anordnet, træder Beslutningen i Kraft
strax, hvorfor Retten uden Ophold skal drage Omforg for Beskif-
telse af Bærg. En Meddelelse om Beslutningen bliver derhos ved
Rettens Foranstaltning snarest muligt at bekendtgjøre paa den i
Konkurslovens §§ 15 og 17 omhandlede Måde samt, forsaavidt
den Umyndiggjorte er Indehaver af eller ansvarlig Deltager i For-
retning, der er anmeldt til Handelsregistret, tillige at tilstille
dettees Fører til Anmærkning i samme. Omkostningerne ved Be-
kendtgjørelsen udredes af den Umyndiggjorte eller, om denne ei
har Evne dertil, af Fattigvæsenet.

Paa samme Måde forholbes ogsaa, naar foreløbigt Bærg-
maal i Genhold til den foregaaende Paragraf er besluttet an-
ordnet.

§ 15. Bærgemaalsrettens Afgjørelse, hvorved Bærgemaal
besluttet anordnet eller Begjæringen derom aflaaes, kan paaantes
til Høiesteret.

Ret til at begjære Anke har, hvor Bærgemaal er anordnet,
alene den Umyndiggjorte selv samt Bærgen. Er Begjæringen om
Umyndiggjørelse aflaaet, tilkommer Retten til Paaanke den, der
har fremsat Begjæringen eller senere har sluttet sig til samme.
Ankesfristen er i første Fald tre Måaneder, i sidste Fald en Måaned
fra Afgjørelsen.

Begjæring om Paaanke indgives til Bærgemaalsrettens For-
mand. I Begjæringen maa angives, om det er Sagsbehandlingen
eller Beslutningens Indhold, hvorover der ankes. Ankes der over
Sagsbehandlingen, skal de Punkter, hvori denne antages feilagtig,
tillige angives.

28 Novbr.

Gaar den paaankede Beslutning ud paa Forkastelse af Begjæringen om Ummyndiggjørelse, skal Bærgemaalsrettens Formand lade Ankebegjæringen forkynde for den, hvis Umyndiggjørelse er forlangt, med Tilfjendegivende om, at Sagen vil blive foretaget, saasnart dertil er Anledning, uden nogen yderligere Underretning til ham.

Bærgemaalsrettens Formand har derhos uden Ophold at indsende Ankebegjæringen til Højesterets Kjeremaalsudvalg ledsaget af Udskrift af Beslutningen og Sagsbehandlingen og Sagens øvrige Dokumenter.

§ 17. Kjeremaalsudvalget afgjør, hvorvidt Anken er betimelig begjæret og i andre Henseender lovlig. Antages dette, har Udvalget, saafremt det enstemmig finder, at Bærgemaalsrettens Beslutning paa Grund af Feil ved Sagsbehandlingen bør kjendes uefterrettelig med eller uden Hjemvisning, eller, om Beslutningen gaar ud paa Anordning af Bærgemaal, at den som urigtig i sit Indhold bør ophæves, uden videre at træffe Afgjørelse i Overensstemmelse hermed. Ellers bliver Anken at afvise, saafremt den findes ikke tilstrækkelig befoiet, men i modsat Fald at henvise til Prøvelse i Højesteret.

I sidste Tilfælde opnævner Justitiarius blandt de til offentlige Straffesagers Udførelse antagne Højesteretsadvokater en Advokat til at udføre Anken og en til at imødegaa samme. Er ved den paaankede Beslutning Begjæringen om Umyndiggjørelse forkastet, gjælder dette dog alene, hvor vedkommende Parter ikke selv har antaget nogen Advokat til paa deres Vegne at udføre Sagen for Retten. De opnævnte Advokater tilkommer for Sagens Udførelse saadan Godtgjørelse, som Retten bestemmer.

Dokumenterne oversendes først til den til at udføre Ankepartiet opnævnte eller antagne Advokat, der inden en af Justitiarius bestemt Frist har at tilstille den anden Advokat samme.

§ 18. Sagen er med Hensyn til Foretagelse i Højesteret ligestillet med offentlige Straffesager. Overførelse til skriftlig Behandling kan finde Sted efter Beslutning af den i Højesteretslovens § 8 omhandlede Kommission overensstemmende med de for borgerlige Sager til enhver Tid gjældende Regler.

§ 19. Nye Oplysninger kan fra enhver af Siderne fremlægges efter forudgaaende Underretning til Modparten. Findes Bevisoptagelse fornøden, rettes Begjæring derom til vedkommende Underret, der uden Ophold har at efterkomme Begjæringen.

Ogsaa Retten kan, hvor den dertil finder Grund, beslutte at indhente nye Oplysninger, eller at Bevisoptagelse skal iværksættes, og kan i den Anledning udsætte Sagen og give vedkommende Advokat de fornødne Paaleg.

§ 20. Er ved den paaankede Beslutning Bærgemaal anordnet, er Retten ikke bunden ved Ankebegjæringens Indhold.

Er den fra den ene Side begjærede Anke støttet til Grunde, 28 Novbr. der kan lede til en forandret Realitetsafgjørelse i Høiesteret, kan der fra den anden Side gøres gjældende nye Ankegrunde, der kan lede til, at Sagsbehandlingen ved Bærgemaalsretten kjendes ufejlrettelig; dog maa de nye Ankegrunde betimelig forud for Sagens Foretagelse meddeles Modparten.

Om Virkningen af, at Rettergangsreglerne er tilfidesatte eller urigtig anvendte, finder Bestemmelserne i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 §§ 393 og 394 tilsvarende Anvendelse.

§ 21. Opretholdes Bærgemaalsrettens Beslutning, bliver Anken at forfaste.

Er ved den paaankede Beslutning Begjæringen om Umyndiggjørelse afflaet, kan Retten, hvor den ophæver samme, tillige beslutte, at Bærgemaal skal anordnes, forsaavidt den antager, at de hertil fornødne Oplysninger foreligger. I andet Fald bliver Sagen at hjemvise til fornyet Behandling og Paakjendelse af Bærgemaalsretten i saadan Udstrækning, som Høiesteret bestemmer.

Bliver Bærgemaalsrettens Afgjørelse, hvorved Bærgemaal er besluttet anordnet, kjendt ufejlrettelig, kan Høiesteret eller Kjøremaaalsudvalget bestemme, at det anordnede Bærgemaal som foreløbigt fremdeles skal forblive i Kraft, indtil Sagen paany er afgjort af Bærgemaalsretten.

Om den af Høiesteret eller Kjøremaaalsudvalget trufne Afgjørelse bliver Bærgemaalsretten uden Ophold at underrette.

§ 22. Bliver Bærgemaalsrettens Afgjørelse, hvorved Bærgemaal er besluttet anordnet, af Høiesteret eller Kjøremaaalsudvalget ophævet eller kjendt ufejlrettelig, uden at det anordnede Bærgemaal i Henshold til foregaaende Paragraf fremdeles opretholdes som foreløbigt, kan Afgjørelsen ikke paaberaabes som Ugyldighedsgrund med Hensyn til de af den Umyndiggjorte imidlertid afsluttede Retshandler. Paa den anden Side har Ophævelsen heller ikke nogen Indflydelse paa Gyldigheden af de af den Umyndiggjortes Bærg afsluttede Retshandler. Er der Strid mellem disse og de af den Umyndiggjorte selv afsluttede Retshandler, har de førstnævnte Fortrinnet.

Disse Regler kommer ogsaa til Anvendelse, hvor et som foreløbigt anordnet eller opretholdt Bærgemaal senere atter ophæves af Bærgemaalsretten.

§ 23. I de i foregaaende Paragrafer omhandlede Tilfælde paaligger det Bærgemaalsretten at drage Omsorg for, at en Meddelelse om Beslutningen om Bærgemaalets Ophævelse snarest muligt bliver bekendtgjort paa den Umyndiggjortes Beføstning og i Tilfælde anmærket i Handelsregistret, saaledes som ovenfor i § 14 er bestemt. Forskrifterne i den nævnte Paragraf bliver derhos at

28 Novbr. iagttagte, hvor Bærgemaal overensstemmende med § 21 andet Punktum besluttet anordnet af Høiesteret.

§ 24. For Behandlingen af Sager vedkommende Umyndiggjørelse eller Meddelelse af de i Anledning af samme fornødne Udskrifter og Attester erlægges ikke Retssgebyrer. Stævnebidernes Gebyrer for Forkyndelser og Tilsigelser, Rejsegodtgjørelse til Bærgemaalsrettens Medlemmer og andre Udgifter, som foranlediges ved Sagens Behandling, saasom Godtgjørelse til Sagkyndige og Vidner eller til de til Sagens Udjødelse for Høiesteret opnævnte Høiesteretsadvokater, udredes af det Offentlige. Herfra undtages Omkostningerne ved Bevisoptagelser, der i Anledning af Anke i Genhold til § 19 første Afsnit begjæres af de af Parterne selv antagne Advokater, hvilke ligesom Advokaternes Godtgjørelse udredes af vedkommende Part selv. Det samme gjælder Udgifter til Retssfuldmægtig ved Bærgemaalsretten eller iøvrigt i første Instans.

§ 25. For Omkostninger, som nogen har forvoldt ved retsstridigt Forhold eller grov Uagtsomhed, kan Retten tilkjende det Offentlige hel eller delvis Erstatning hos Vedkommende.

For hvad det Offentlige ellers i Genhold til foregaaende Paragraf udreder bliver, saafremt Umyndiggjørelse besluttet eller en af den Umyndiggjorte begjæret Anke forkastes, Erstatning i Regelen at tilkjende det Offentlige hos den Umyndiggjorte. Erstatningsbeløbet afpasses efter Villighed, saaledes at det ikke kommer til at staa i fremtrædende Misforhold til hans Formuesvilkår.

Afslaaes Begjæringen om Umyndiggjørelse, eller bliver en af nogen anden end den Umyndiggjorte begjæret Anke forkastet, kan Erstatning helt eller delvis tilkjendes det Offentlige hos den, der har fremsat Begjæringen, saafremt denne findes at have manglet rimelig Grund.

Med Hensyn til Parternes Ret til Erstatning for de Udgifter, som ifølge foregaaende Paragrafs næstsidste Punktum paahviler dem, gjælder tilsvarende Regler.

§ 26. Bærgemaalsrettens Afgjørelser i Genhold til foregaaende Paragraf bliver i Tilfælde af Sagens Paaanke at prøve i Forbindelse med denne.

Ellers kan Kjøremaal anvendes saavel af den, hvem Erstatningspligt er paalagt — for den Umyndiggjorte af Bærgen — som af Overøvrigheden paa det offentlige Vegne, dog kun, forsaavidt det Beløb, som er paalagt eller paastaas tilkjendt som Erstatning, overstiger firte Kroner.

Ogsaa iøvrigt kan mod de af Bærgemaalsretten trufne Afgjørelser, der ei efter § 15 er Gjenstand for Paaanke til Høiesteret, samt, hvor Underrettens Vistand benyttes, tillige mod de af denne trufne Afgjørelser Kjøremaal anvendes i samme Udstrækning og efter samme Regler, som ifølge Lov om Rettergangsmaaden

i Straffesager af 1ste Juli 1887, Kap. 29, gjælder med Hensyn 28 Novbr. til Kjendelser og Forsøininger under Hovedforhandlingen.

§ 27. Hvor Bærgemaal anordnes i Genhold til nærværende Lov, har Bærgen med de nedenfor i § 28 bestemte Undtagelser snarest muligt at besørge Boet registreret og vurderet. Registreringsforretningen indsendes til Overformynderiet, der har at paase, at Boets Værdipapirer og rede Midler indtages under dets Bestyrelse, forsaavidt ikke Undtagelse er hjemlet i Lov af 25de April 1863 eller Midlerne tiltrænges til den Umyndiggjortes eller hans Families Fornødenheder eller til Fortsættelse af hans Bedrift. For Registreringen erlægges til Statskassen den i Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 28 Bogstav c bestemte Betaling.

Om, hvorvidt Bedriften skal fortsættes, saavel som ved andre vigtige Spørgsmaal, saasom om, hvorvidt Realisation af Boet skal finde Sted, fattes Beslutning af Bærgen i Forening med Overformynderne samt Sørensfriberen eller i Kjøbstæderne Magistraten. Hvor dertil er Udgang, bør derhos den Umyndiggjortes Ægtefælle og nærmeste Slægtninger derom høres. I Tilfælde af Meningsforskjel mellem Bærgen, Overformynderne og Sørensfriberen eller Magistraten bliver Overøvrighedens Bestemmelse at indhente.

§ 28. Er den Umyndiggjorte gift og Bærgemaal overdrages Ægtefællen, bliver de det fælles Bo tilhørende Midler ikke at inddrage under Overformynderiets Bestyrelse eller Tilsyn. Bliver Bærgemaal for Manden overdraget nogen anden end Hustruen, skal hun være berettiget til at faa Formuesfællesskabet ophævet paa den Maade, som i Lov om Formuesforholdet mellem Ægtefæller af 29de Juni 1888 § 33 er bestemt.

Bliver Bærgemaal for umyndiggjort Hustru overdraget nogen anden end Manden, sker derved ingen Indskrænkning i dennes Ret til Fællesboets Bestyrelse.

At den Umyndiggjortes Ægtefælle, skjønt over 18 Aar, ei endnu har fyldt sit 21de Aar, skal ikke være til Hinder for, at Bærgemaal betroes denne, hvor han eller hun ellers dertil findes skikket. Dog skal de i faa Fald bistaaes af en dertil beskikket Kurator paa samme Maade som i sine egne Anliggender.

§ 29. Indgaar en Umyndiggjort Ægtefælle, skal de Midler, han ved Ægtefællets Indgaaelse eier, være hans Særeie og forblive under Overformynderiets Bestyrelse eller Tilsyn.

§ 30. Er den Umyndiggjorte drifvældig eller forsalden til ødelæggende Brug af Morfin eller andre Beruselses- eller Bedøvelsesmidler, kan han efter Beslutning, fattet paa den Maade, som i § 27 andet Afsnit er bestemt, anbringes i en af Kongen godkendt Kuranstalt, forsaavidt dertil er Udgang. For saadan Beslutning fattes, skal den Umyndiggjorte være hørt eller have Udgang til at udtale sig.

28 Novbr.

Uden den Umyndiggjortes eget Samtykke maa han ikke holdes i Anstalten længere end 1 Aar, medmindre ny Beslutning derom fattes.

§ 31. Det anordnede Bærgemaal bliver paa Andragende fra den Umyndiggjorte eller hans Bærges atter at ophæve af Bærgemaalshretten, naar Betingelserne for sammes Anordning ikke længer er tilstede, eller hvor Bærgemaallet er anordnet i Genhold til § 1 Nr. 3, naar Retten antager, at Vedkommende kan gjengives Raaenheden over sine Anliggender.

§ 32. Andragendet skal angive de Grunde og Beviser, hvortil det støttes, og indgives til Bærgemaalshretten paa det Sted, hvor den Umyndiggjorte har sit Værneting. Bestemmelsen i § 4 sidste Punktum finder herved tilsvarende Anvendelse.

Er Bærgemaallet anordnet af saadan Grund, som i § 1 No. 1 omhandles, kan Andragendet uden videre Forhandling afslaaes, saafremt det ikke er ledsaget af Lægeerklæring om hans Helbredelse. Det samme gjælder, hvor Andragendet alene støttes til Oplysninger, som allerede tidligere har været forelagte for Retten eller aabenbart er utilstrækkelige til at begrunde Bærgemaallets Ophævelse. Forskriften i § 5 sidste Afsnit kommer i disse Tilfælde til Anvendelse.

§ 33. Hvor nærmere Undersøgelser bliver at anstille, finder de ovenfor i §§ 6—12 givne Regler tilsvarende Anvendelse. Foruden den Umyndiggjorte selv bør ogsaa Bærgen afhøres og varslæs om Retsmøderne. Ligeledes bør den eller de, efter hvis Begjæring Umyndiggjørelsen er skeet, af Retten underrettes om Andragendet og opfordres til at meddele, hvorvidt de maatte have noget at bemærke i Anledning af samme. Forlanger de at varslæs om Retsmøderne, bør saa ske efter Reglerne i § 10.

§ 34. Bærgemaalshrettens Afgjørelse, hvorved Bærgemaallet ophæves eller nægtes ophævet, skal være ledsaget af Grunde. Den kan inden en Maaned paaankes til Høiesteret. Nægtes Ophævelsen, kan saavel den Umyndiggjorte som Bærgen begjære Anke. Ophæves Bærgemaallet, kan Anke begjæres saavel af Bærgen som af den eller dem, efter hvis Begjæring Umyndiggjørelsen fandt Sted.

Med Hensyn til Ankebegjæringens Indgivelse og Indsendelse til Høiesterets Kjeremaalsubvalg forholdes efter § 16. Er ved den paaankede Beslutning Bærgemaallet ophævet, iagttages Forskriften i samme Paragrafs andet Afsnit.

§ 35. Med Hensyn til Ankensagens Behandling og Afgjørelse finder Forskrifterne i §§ 17—20 og § 21 første og sidste Punktum tilsvarende Anvendelse.

Hvad der i § 17 andet Punktum er bestemt om Beslutning, hvorved Bærgemaal er anordnet, skal ogsaa gjælde om Beslutning, hvorved Bærgemaallet er ophævet. Er ved den paaankede Beslutning Begjæringen om Bærgemaallets Ophævelse afslaaet, kan Høie-

steret, naar den ophæver Beslutningen, ogsaa beslutte Bærgemaalets 28 Novbr. Ophævelse, saafremt den antager, at de hertil fornødne Oplysninger foreligger. I andet Fald hjemvises Sagen saaledes som i § 21 tredje Punktum er bestemt.

§ 36. Bærgemaalsrettens Beslutning om Bærgemaalets Ophævelse træder ikke i Kraft, før den ved Ankefristens Udløb eller Ankens Afgjørelse er bleven endelig.

Naar saa er skeet, har Bærgemaalsretten at sørge for, at en Meddelelse om Ophævelsen bekendtgjøres og anmærkes i Handelsregistret overensstemmende med Forskrifterne i § 14. Det samme gælder, naar Bærgemaalets Ophævelse er besluttet af Højesteret.

§ 37. Forskrifterne i § 24, § 25 første Punktum og § 26 skal ogsaa gælde med Hensyn til Sager angaaende Ophævelse af Bærgemaal og de Afgjørelser, som derunder træffes. Forsaavidt ikke Erstatning for Omkostningerne efter § 25 første Punktum paalægges nogen anden, bliver det Offentliges Udgifter at erstatte af den Umyndiggjorte, saaledes som i § 25 andet Afsnit er bestemt. Er Begjæringen om Bærgemaalets Ophævelse fremsat af Bærgen, eller bliver en af nogen anden end den Umyndiggjorte begjæret Anke forkastet, kan dog Erstatning helt eller delvis tilfjendes det Offentlige hos den, der har fremsat Begjæringen, saafremt denne findes at have manglet rimelig Grund.

Med Hensyn til Parternes Ret til Erstatning for Udgifterne ved Sagens Behandling i Højesteret, hvor denne udføres ved Advokater, som Parterne selv har antaget, gælder tilsvarende Regler.

§ 38. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar. Lovbogens 3—19—1, Lov om Kvindens Umyndighed af 11te April 1863 § 2 saavel som enhver anden Bestemmelse, der strider mod Forskrifterne i nærværende Lov, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 28de November 1898.

Nöscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

28 Novbr.

Kongelig Resolution

af 28de November.

Efterstaaende af Borge Herredsstyre, Nordlands Amt, i Møde den 18de August 1898 vedtagne Vedtægter for Behandling af Bærnsfog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre:

§ 1. Ridsfæring og Beitehugst saavel som Flækning af Næver og Bark samt Stavning paa staaende Skog er forbudt; ligesaa er Skjæring af „Ripbaand“ samt Brytning af Bram (Rognkviste) forbudt.

§ 2. Til Brændsel skal fortrinsvis benyttes gamle afstørkede Træer eller Redfaldstræer.

§ 3. Af friske Træer maa ikke hugges andre end de, som holde mindst 12 cm. ($4\frac{1}{2}$ “) paa Afhugget, der maa gøres saa lavt, at ingen Stubber af over 15 cm. (6 Tommers) Høide bliver gjenstaaende, og disse maa ikke helt ryddes for Skud af Rod og Stubber. Odelæggelse af Rod- og Stubbefud bør idet hele taget undgaaes, og forsaavidt saadant sker af Hensynsløshed anmeldes.

Rvisten af de fældede Træer maa medtages.

§ 4. Inden Udgangen af hvert Aar har Skogeier samt Bruger af Skog for sig sine Husmænd at meddele Opshynet, hvorvidt han i det kommende Aar agter at hugge i Bærnsfog. Denne Meddelelse maa tillige indeholde en Opgave over det Kvantum, saavel som hvad Slags, der ønskes hugget, samt Stedet i Skogen, hvor Hugsten agtes foretaget, hvorefter Opshynet afgjør, om Hugsten kan tilstedes.

§ 5. Al Hugst maa være udført i Tiden fra 1ste Juni til 15de September.

§ 6. Havning saavel med Storfæ som med Gjeder maa ikke finde Sted i Bærnsfog om Vaaren før 15de Mai.

§ 7. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 20de Juli 1893 med Bøder, hvorhos det ulovlig Aavirkede eller dets Værdi er forbrudt til Herredets Kasse.

§ 8. Til Opshyn, der har at paaase disse Vedtægters Overholdelse, ansættes af Herredsstyret 4 Skogvogtere, hvis Løn udredes af Stat og Herred, hver med en Halvpart.

28 Novbr.

Kongelig Resolution

af 28de November.

I Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Vo

Herredsstyre, Bratsbergs Amt, under 10de August d. A. fat- 28 Novbr.
tede Beslutninger:

Juden Bo Herred maa ikke Pigtraad anvendes til Gjarde mod Alfarvei — hvortil henregnes enhver Vei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel. Heller ikke maa Pigtraad anvendes til Gjarde mod anden Mands Eiendom uden efter Overenskomst. Heri undtages Indhegning af Haver, hvor det er tilladt at anvende Pigtraad i mindste Høide over Marken af Meter 1,5.

Kongelig Resolution

28 Novbr.

af 28de November.

I. Paragraferne 5 og 7 i de ved Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 udfærdigede Forskrifter om Medicinfor-
syning og Kosthold paa norske Skibe skal herefter lyde om følger:

a. § 5: „1. Ethvert Fartøi skal være forsynet med god og tilstrækkelig Proviant for den forestaaende Reise. Provianten skal tildeles Besætningen i Overensstemmelse med den i vedheftede Tillæg III indtagne Proviantliste, og skal der af de forskjellige Proviantsorter være Forsyning ombord i saadan Udstrækning, at Besætningen kan erholde sit Tilkom-
mende i Henhold til Proviantlisten, selv om Reisen bliver mere end almindelig lang.

Proviantlisten bliver at opslaa i Føllelugarerne.

2. For Reise mellem norsk og udenrigsk Havn eller mellem tvende udenrigske Havne skal der være tilstrækkelig Forsyning ombord af Brød, Kjød, Sukker, Kaffe og Vand for mindst efternævnte Tid:

a. Betræffende Seilskibe.

Naar Afstanden mellem Afgangstedet og Bestemmelses-
stedet udgjør:

ikke over 100 Kvartmile	15 Dage
over 100 Kvartmile men ikke over 300 Kvartmile	30 „
over 300 „ ——— 500 „	40 „
over 500 „ ——— 1000 „	50 „
over 1000 „ ——— 1500 „	60 „
over 1500 „ ——— 3000 „	100 „
over 3000 „ ——— 6000 „	135 „
over 6000 „ ——— 10000 „	160 „
over 10000 Kvartmile	200 „

28 Novbr.

b. Betræffende Dampstibe.

To og en halv Gange den Tid, der for vedkommende Dampstib beregnes at ville medgaa til Rejse fra Afgangsstedet til Bestemmelsesstedet, dog ikke for kortere Tid end 10 Dage.

De mellemliggende Havne, som et Fartoi maatte være bestemt til at anløbe under en Rejse, ansees i Forhold til foranstaaende Paabud som Bestemmelses- og Afgangsteder.

3. Undtaget fra de i Punkt 2 indeholdte Paabud er:

a. Tiske- og Gangstafartøier,

b. Fartøier, der i Maanederne April til August, begge indbefattede, gjør Rejse mellem norsk Havn og udenrigst Havn, beliggende ved Nordsjøen, Havn paa Sveriges Betskyt eller dansk Havn eller mellem tvende her nævnte udenrigske Havne."

b. § 7: „Drifkebandet bør helst føres paa Jerntanker. Paa Jerntank, som er bestemt for Drifkeband, skal Manhullet være saa stort, at en voksen Mand kan komme ned i Tanken, for at denne kan blive forsvarlig rengjort. Jerntanker, der benyttes saavel til Spæktanker som til Vandtanker, skal være omhyggelig cementeret og maa hvert Aar renses med Soda.

Anvendes Træfade, skal disse til enhver Tid holdes forsvarelig rene, og i Fart søndenfor 30° N. B. skal de være forfuldede indvendig.

Drifkeband maa ikke fyldes fra Flod i Havnestæderne. Kan ikke Bandet faaes paa anden Maade, eller naar Bandet indtages i Havne, hvor der hersker Gulsfeber, Kolera, Dysenteri, Klimatfeber, Tyfus eller Beri-Beri, skal det koges, forinden det gives Mandstabet at drikke.

Drifkeband, der indtages paa Sted beliggende mellem 30° nordlig og 30° sydlig Bredde, samt Drifkeband, der maatte gaa i Forraadnelse, skal ligeledes koges, forinden det gives Mandstabet at drikke.

Det kogte Vand bør, for at gøres smageligt, tilsættes med noget The."

II. Til Ordene:

„Brod, haardt, 3500 gm." i Rubriken „ugentlig pr. Mand" i den i Tillæg III til Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 angaaende Medicinforsyning og Kofthold paa norske Stibe indtagne Proviantliste tilføies Ordene: „eller saa meget der kan spises."

III. Nedenanførte Punkter i de til forannævnte Proviantliste knyttede nærmere Bestemmelser skal herefter lyde saaledes:

Punkt 2: „Naar Flesk bruges, skal det altid gives sammen med Kjøb, og da hver Gang 125 gm. pr. Mand. Kjødrationen nedsættes da til 450 gm. Flesk skal i folde

Klimater gives 2 Gange ugentlig. I varme Klimater maa 28 Novbr. Flest ikke gives mere end 2 Gange ugentlig."

Punkt 3: „Fisik skal gives mindst 1 Gang ugentlig. Salt Fisik maa ikke gives mere end 2 Gange ugentlig, deraf salt Sild ikke mere end 1 Gang ugentlig. Salt Sild maa ikke gives som Middagsmad i varme Klimater."

Punkt 4: „Mælkemad skal gives mindst 1 Gang ugentlig. Naar Mælkemad tilberedes af kondenseret Mælk, skal der anvendes mindst 75 gm. kondenseret Mælk pr. Mand. Naar Mælk ikke kan erholdes, skal der istedet gives sød Suppe med tørret eller frisk Frugt."

Punkt 12: „I den i Tabellen fastsatte Mængde Vand er indbefattet det Fornødne til Madlavning, men ikke hvad der medgaar til Drikkevand for Maskinsolkene, der er beretigede til at erholde, hvad de forbruger. Heller ikke er det Vand, der medgaar til Vask og Renhold, indbefattet i det opførte Kvantum."

Punkt 13: „Maskinsolkene maa ikke tildeles salt Proviant mere end høist 3 Gange ugentlig. Til deres Afbenyttelse skal stilles Vand, hvori er irørt grovt Havremel (oatmeal), 1 Spisefest til 1 Liter Vand."

Udgiver: E. H. Væghmann.

Grønbaht & Søn Bogtrykkeri. Kristiania.